

PŘÍLOHY

Příloha I. Seznam středisek a pracovníků s uvedením kódu pracovníka

Salesiánské středisko mládeže o.p.s.

Adresa: Kobyliské náměstí 640/11, 182 00 Praha

Informace: <http://sasmkob.sdb.cz/>

Dotázaní pracovníci:

KOB1 Ing. Mgr. Michal Svoboda SDB (vedoucí střediska, salesián, ve středisku 3 roky)

KOB2 Bc. Michaela Láníková DiS.(zaměstnanec, vedoucí projektu, ve středisku 10 let)

KOB3 Filip Mareš (dobrovolník, ve středisku 2 roky)

Salesiánské středisko Štěpána Trochty – dům dětí a mládeže

Adresa: Rovná 277, 415 01 Teplice

Informace: <http://www.teplice.sdb.cz>

Dotázaní pracovníci:

TEP1 P. Ing. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB (vedoucí střediska, salesián, ve středisku 10 let)

TEP2 Mluše Lifková (zaměstnanec, ve středisku pracuje dva roky)

TEP3 Marie Stará (dobrovolnice, ve středisku pracuje dva roky)

Salesiánské hnutí mládeže Klub - Plzeň

Adresa: Křimická 73, Plzeň-Skvrňany, 318 00

Informace: www.plzen.shm.cz

Dotázaní pracovníci:

PLZ1 Dr. Hana Gennertová FMA (vedoucí klubu, salesiánka, ve středisku 2 roky)

PLZ2 Mgr. Marta Černá (zaměstnanec, ve středisku pracuje jedenáct roků)

PLZ3 Jan Beránek (dobrovolník, student v klubu pracuje dva roky)

Salesiánský klub mládeže Zlín

Adresa: Okružní 5430, 760 05 Zlín

Informace: <http://zlin.sdb.cz/>

Dotázaní pracovníci:

ZLN1 P. Mgr. Petr Kopřiva SDB (vedoucí střediska, salesián, ve středisku 8 let)

ZLN2 Petr Suchomel (zaměstnanec, pracuje ve středisku pět roků)

ZLN3 Lucie Křížanová (dobrovolnice, ve středisku pracuje dva roky)

Příloha č. II Tabulky segmentů textu v kategoriích, s kódováním

Segmenty textu jsou začleněny do kategorií tematicky, některé jsou zkráceny, vždy tak aby vystihovali podstatnou myšlenku, kterou se respondent snažil vyjádřit. Jsou přepsány doslovně, tedy i s hovorovými výrazy nebo gramatickými chybami. Pro některé výrazové prvky jsou použity značky, jejichž seznam uvádím. Nahrávky rozhovorů a jejich doslovný přepis je k dispozici u autorky práce.

(-)	- krátká pomlka
(--)	-dlouhá pomlka
(---)	- velmi dlouhá pomlka
(...)	- nedokončená myšlenka respondenta, nebo zkrácení příliš dlouhé odpovědi
(nesrozumitelné)	- případ, kdy není nahrávka srozumitelná
(smích)	- respondent se zasmál
<i>kurzíva</i>	- případné vysvětlující poznámky doplněné autorkou práce

Tabulka A znevýhodnění klientů

Kód kategorie	Vybrané segmenty textu	Kód pracovníka
A1 -špatné rodinné zázemí	- což jsou nějaké problémy doma, rozbité rodiny,	KOB1
	- 50% dětí má jen jednoho rodiče, který je vychovává	KOB1
	- určitě většina z nich má špatný rodinný zázemí, to znamená rozvrácený rodiny	KOB2
	- sociálně slabý rodiny	KOB2
	- o těch co vím kluci (jméno) že jo maminka alkoholička	KOB3
	- mají rozvedený rodiče	KOB3
	- rodiče mají problémy s (--) se zaměstnaností s prací, třeba jsou nezaměstnaný	KOB3
	- že jim chybí nějaká pevná otcovská ruka	KOB3
	- má jednoho nebo nemá ani jednoho, ... takže jsou případy, že to dítě nemá ani jednoho svého rodiče...	TEP1
	- další znevýhodnění a rodiče se ženou a na děti nemají čas a ti jsou, mají další důvod proč být opuštěný a rozprsknutý na ulici	TEP1
	- někteří jsou z neúplných rodin, a znám i takový, kteří byli svěřeni do péče prarodičů	TEP2
	- hodně dětí tady pochází z rozbitých rodin	PLZ1
	- rozšířeným jevem je tady nezaměstnanost, že řada rodičů nemá zaměstnání	PLZ1
- myslím si, že kolikrát je to i taková rezignace na život se strany těch rodičů, - že doma je to opravdu divoké, že třeba je to běžný způsob třeba v nějaké domácnosti daného třeba dítěte (<i>mluví se</i>	PLZ1	

	<p><i>hrubém chování) pozn. aut.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - a ti rodiče pak dělají plno chyb, které se na těch dětech odráží. - že nežijou jako s biologickými rodiči, jako, že jeden z rodičů je biologický s kterým žije a druhý není ... to kluci, kteří žijí s matkou nebo s nějakým přítelem, nebo bez chlapa v té rodině, takže je tu teďka aktuálně velká převaha kluků, asi vyhledávají jakoby nás jako chlapy a nějaký mužský model chování, protože he moc nemají a s kterým ses setkaly, tak byl v selhávající rovině - nebo někdo si prostě nese tu úplnost, neúplnost rodiny, to je asi taky u nich takový handicap, takové znevýhodnění - jsou, že mají rozvedené rodiče, to je hodně 	<p>PLZ1 PLZ2 ZLN1</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN3</p>
A4 - problémy se zvládním školy	<ul style="list-style-type: none"> - nějaký záškoláctví - že jsou třeba jednodušší, nebo jim to pomalejc myslí docvakává - oni nic neuměj, protože se nic nenaučili, protože do školy se jim nechtělo chodit, na učňák se jim nechtělo chodit, rodiče neviděli smysl v tom, proč by tam chodili - ty schopnosti které maj nesporně, u nich nejsou rozvinuté, neuměj je používat v daným okamžiku, a pak budí dojem že jsou hloupí a nebo málo talentovaní - protože někteří jaksi nemaj kde psát, nebo jaksi neviděj v tom smysl psát doma domácí úkoly, - jsou tady děti, co jim to nejde ve škole, ale rodiče se o ně dobře starají, ale oni to s něma nezvládají ve škole - mají problém se školou tak se doučují - že jsou to absence ve škole, že nechodí pravidelně do školy čili hrozí vyloučení, a nebo jsou vyloučení ze školy - kteří nemají základ, nemají ukončené, mají jenom základní vzdělání, nedochodili učňák, stření školu, jsou nezaměstnaní - ten prospěch moc jako nedávají a zase pro změnu smějou za to, že tak nějak to nedávají, tak jak by měli 	<p>KOB1 KOB2 TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP3</p> <p>ZLN1 ZLN1</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN2</p>
A9 - vztahové problémy	<ul style="list-style-type: none"> - mají pocit, že je nikdo nebere vážně jejich nápady, jejich život a mají takovej jako proces revolty - jsou tady starší kluci, kteří moc spolu nevycházej, - že třebas nemají kamarády - má problém s navazováním vztahů a s kamarádama, že je nemá - nám při tom samozřejmě úspěšně lžou - většinou řeší spíš ty vztahové problémy - většinou to tak bývá, že kdo tu rodinu má neúplnou, tak si z toho nese nějaký ten, do těch svojich vztahů, nějaký ten škraloup. 	<p>KOB2</p> <p>TEP2 ZLN1 ZLN1 ZLN1 ZLN2 ZLN2</p>
A11 - romská menšina	<ul style="list-style-type: none"> - ti Rómští děti, ty furt chválit, chválit, chválit, oni spoustu věcí neumí, a když... 	<p>TEP2</p>
A5 - těžká osobní životní situace	<ul style="list-style-type: none"> - jsou zde případy dětí, které se ocitají ve velmi těžké životní situaci, protože ten rodič tu situaci nezvládá - děti se ocitají v situaci, kterou neví jak jí řešit - nebo přijdou zprávy, že někdo měl nějaký soud - nebo mají mnoho věcí, se kterými si neuměj poradit - ať už ten otec zemřel, jsou tady kluci tohoto typu, nebo tam figuruje další chlap, se kterým si v těch třinácti letech neví rady, - že, uvažují třeba o sebevraždě, nebo že prostě přišel klient, že mu před hodinou zemřel otec 	<p>KOB1</p> <p>KOB1 KOB3 TEP1 ZLN1</p> <p>ZLN1</p>

	- cokoliv co je může shazovat, ať už buďto oblečení nebo ty peníze, vztah s rodičema, tak to je asi to, co je vzájemně oni berou jako to svoje znevýhodnění	ZLN2
A6 - návykové chování	- se většina z nich potýká s takovejma lehkejma drogama, - potom samozřejmě oni mají ještě ty svoje závislosti, že jo ty kouření, marihuana - někteří brali drogy, nebo se trochu s tím stýkají	KOB3 ZLN2 ZLN3
A7- hmotná nouze	- tak někteří nemají třeba i peníze - tahleta mládež se děti a mládež stahujou, protože všude jinde po nich chtějí nějaký peníze a chtějí pravidelnost, což u nás ty časy děláme tak, aby to nebylo jako to nejdůležitější, protože jinak by se nechytli ani tady - chodí sem jak chudší - hygienické podmínky nejsou dobré - no, jelikož nemají moc peněz, - situace těch rodin není moc slavná, máme před očima děti, řekla bych vysloveně hodně chudých, materiálně - protože je to tu levný, můžou přispět i ty děti, které na to nemají - jak jsou na tom jakoby rodina sociálně zdatně. Jestli mají jakžtakž peníze na to, aby mohli mít nějaké nové věci a tak dál	KOB2 TEP1 TEP2 TEP2 TEP2 PLZ1 PLZ2 ZLN2
A3 - nevhodný systém hodnot	- špatně seskládaný hodnoty v životě - ty hodnoty mají postavený jinak než většina pracovníků střediska - nejsou pevně zakotvený v nějakých hodnotách, jsou takový rolítaný - znevýhodnění jsou no a když prostě ten člověk nemá vedení, nemá vedení z rodiny a nemá nějaký jasnej hodnotovej systém od rodičů, navíc ten nejnaléhavější problém dnešní společnosti je konzumismus - nevědí vůbec na co by se měli učit a proč by měli umět počítat - dítě, kterému nikdo nedal do života ten vklad, že vzdělání je důležitý a že jakýsi osobní rozvoj, takový intelektuálně duchovní, je něco, co je vlastně také v životě velmi důležitý - jsou z domova naučení, že peníze znamenají všechno - tak ty děti opravdu tak nějak plachtí životem a po ulici	KOB2 KOB2 KOB3 TEP1 TEP1 TEP1 TEP2 PLZ1
A8 - sociální nekompetence	- mladý člověk, který se bojí, je stydlivý - drobná kriminální činnost - teďka tady máme třeba pubertáky, kteří doma prostě nějakým způsobem zápasí a spíš se dostávají do věku, kdy bojkotují nějakou autoritu - mezi těma panelákama, kde to prožívají jenom mezi sebou, takže si řeknou všechny možný slovíčka, řešej si to svým způsobem - nejsou schopni o tom mluvit - taky se smějí jeden druhému, ponižujou se a tak dál	KOB1 KOB2 KOB2 PLZ1 ZLN1 ZLN2
A2 - špatné sociální prostředí	- když přijdou domu tak tam nenacházejí nikoho, kdo by chtěl poslouchat jejich radosti, bolesti. - což jsou děti a mladí z nějakým tématem sociálně nevýhodné situace - taková integrace ze sociálně špatného prostředí i s dobrým sociálním prostředím - takovéto sociální znevýhodnění, tak to je prostředí, ve kterým	KOB1 KOB1 KOB2 TEP1

	<p>žijou je určitým způsobem deformovaný</p> <ul style="list-style-type: none"> - vliv toho vyhnání, já nevím kolik, (...) zhruba osmdesát pětasedmdesát procent obyvatel během dvou měsíců opustilo tady to území, což by se mohlo zdát že, po šedesáti nebo kolika letech to už je strašně dávno, ale bohužel to není dávno - společnost je tady taková roztržitá, nehomogenní nestabilní nemá kořeny, nemá tradici - oni nemají možnost někde se scházet - jsou tady děti, které nejsou z dobrých poměrů. Který bydlí tady v ubytovně, což byly bývalý kanceláře. Takže i to zázemí není dobrý. - jsme v nepříznivý lokalitě, protože kolem nás je mnoho nepříznivých vlivů. Třeba drogy, prostituce - jsou to takové děti ulice - že to jsou ta znevýhodnění spíš jakoby sociálního rázu, než zdravotního - bývají to děti, které běhají po ulici - většina dětí sedí u televize a počítače, málo se s něma čte a zpívá - Takže se většinou času potulují po okolí nebo jsou doma - to sociální znevýhodnění, že se jim někdo za to směje 	<p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP2 TEP2</p> <p>TEP2</p> <p>PLZ1 PLZ1</p> <p>PLZ2 PLZ2</p> <p>PLZ3 ZLN2</p>
A10 - zdravotní nebo vývojový problém	<ul style="list-style-type: none"> - že jsou třeba jednodušší, nebo jim to pomalejc myslí docvakává - pomaleji jim to myslí, ale žádné vady tady nemají. - většinou mají poruchu výslovnosti, když pak mají nějaké větší složitější poruchy, jako koktavost, tak je posílám na ke klinickému logopedovi - ta řeč dětí je na stále horší a horší úrovni - základní problémy, které mají, což je povětšinou absence nějakého vývojového stupně, že tam je někdo nedoprovodil, že v tu dobu na ně rodiče kašlali, nebo zažívaly v tu dobu rozvod rodičů, nebo nějaký takovýto radosti, takže jim to ..., zamrzl nějaký vývojový stupeň, nebo se nerozvinul 	<p>KOB3</p> <p>TEP2 PLZ2</p> <p>PLZ2 ZLN1</p>

Tabulka B potřeby klientů

Kód kategorie	Vybrané segmenty textu	Kód pracovníka
B1 - navázat kontakt, aby je někdo vyslechl	<ul style="list-style-type: none"> - aby našli někoho, kdo jim rozumí, kdo jim naslouchá - s kým se můžou pobavit a je to dospělej člověk a nemají vůči němu nějaký předsudky, to znamená i nějakou rivalitu vůči autoritě - nejvíc potřebují prostor a lidi, za kterými mohou přijít s problémy - nejvíc potřebují popovídat a sdělit ty svoje zážitky někomu - a myslím, že ty děti chodí zde hlavně proto, aby protože chtějí s někým, chtějí se svěřit, říci nějaké svoje starosti. My si myslíme, že ty děti žádné starosti nemají, ale oni mají starosti, o kterých jsou přesvědčení, že jsou strašně těžký, a nevědí je vyřešit, a dospělý člověk, který si tím prošel, tak řekne, to nic není. Ale důležitý je pro ty děti, aby je někdo vyslechl. - Co potřebují vůbec a co potřebují hodně – pozornosti 	<p>KOB1 KOB2</p> <p>TEP3</p> <p>PLZ2 PLZ2</p> <p>PLZ3</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Potom aby se jim někdo věnoval. Po tom prahnou. Jinak nevím. Aby se jim někdo věnoval. Aby nebyli bezprizorní - Ta pozornost, je hodně důležitá. A to nejen od těch pracovníků, ve střediscích, ale určitě od rodičů 	<p>PLZ3</p> <p>PLZ3</p>
B2 - navázat vztah	<ul style="list-style-type: none"> - Klienti sem přicházejí, především, aby sem našli vztahy - že to je takovej hlad po vztahu po kontaktu... tak sdílí život no, ... že to je tak první potřeba, která tady je - i při těch vztahových problémech, kdy do toho vkročí do toho vztahu, pak si s tím neví rady s tím vztahem tak si to občas tak jako řeší (-) tak možná tady no - Co potřebujou spíš od nás jako od lidí, kteří tady jsme, tak to si myslím, že asi je(-) takový ten pocit, že přece jenom je několik lidí, kteří se o ně zajímají, který je maj rádi, kterým není jedno, jestli ve škole propadají, nebo ne 	<p>KOB1</p> <p>PLZ1</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN2</p>
B3 - přijetí a porozumění	<ul style="list-style-type: none"> - klienti nejvíc potřebují takovou nějakou emoční náhradu, kterou nemají doma, to znamená někoho, od koho cítí, že je mají rádi, někoho kdo... - Takže v podstatě nějaký porozumění nebo přijetí - Pak si taky myslím, že potřebujou nějaký bezpečný prostředí, kde jsou přijatí se svejma handicapama, jak vadou řeči, tak ošklivou postavou - potřebují především nějaký určitý zázemí emocionální - Potřebujou mít jistotu v životě - lidí, kteří prostě nějakým způsobem se zajímají o ty jejich životy. - potřebujou cítit asi to co každý člověk, že prostě je nějakým způsobem uznávaný, respektovaný - Psychickou podporu, nebo spíše takové zázemí, klid -že potřebují spíš, spíš než řešit jejich život, tak spíš aby je někdo pochopil, aby jim porozuměl, aby je někdo jako respektoval v jejich dramatech 	<p>KOB2</p> <p>KOB2</p> <p>KOB3</p> <p>TEP1</p> <p>TEP3</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN3</p> <p>ZLN1</p>
B4 - naučit se trávit volný čas	<ul style="list-style-type: none"> - potřebujou takový nějaký jako rozptýlení, než sedět doma za počítačem, (-) nějaký jako smysluplný využití času - Ty děti chtějí trávit volnej čas. Oni nechťejí být venku - pak si samozřejmě rádi zahrajou něco, - čekají často naservírovanej program, že nejsou schony se jakoby zabavit samy - že ty děcka si hrají hry, že se nenudí 	<p>KOB3</p> <p>TEP2</p> <p>PLZ1</p> <p>PLZ1</p> <p>ZLN3</p>
B6 - naučit se zodpovědnosti za druhé	<ul style="list-style-type: none"> - prostě dát taky nějakou autoritu do ruk aby si vyzkoušeli co to je a taky nějakou zodpovědnost - tím že se do nich budou angažovat, že jim přinesou nějaké naplnění a smysl a taky, že je potřeba nejenom brát a tyky dávat 	<p>KOB2</p> <p>TEP1</p>
B8 - vytvořit si žebříček hodnot	<ul style="list-style-type: none"> - příklad do života co se týče hodnot, životních kam by mohly směřovat i to duchovní (...) i ten duchovní rozměr, že prostě není jenom tady a teď, i nějaká budoucnost po smrti, nebo (-) s tím křesťanstvím souvisí i ty hodnoty, který podle mě mají jako teďka v životě uspořádaný jinak než věřící člověk. - tak třeba jakoby nějaký rád potřebujou - aby si uvědomili, že život není, štěstí člověka není jenom v tom, že bude kupovat, že bude nakupovat 	<p>KOB2</p> <p>KOB3</p> <p>TEP1</p>
B7 - zdokonalit	<ul style="list-style-type: none"> - až na dalším místě, že se něco chtějí naučit 	<p>PLZ1</p>

své schopnosti a dovednosti	<ul style="list-style-type: none"> - mají sami zájem o kroužek - aby se naučili dobře mluvit - V kroužcích se také zdokonalují (ve smyslu potřebují se zdokonalit) 	<p>PLZ2 PLZ2 ZLN3</p>
B9 - poznat vhodné životní vzory, vedení	<ul style="list-style-type: none"> - asi aji radu nějakýho střízlivýho člověka, ketrej už (smích) (-) má nějaký zkušenosti s tím, co je může potkat v životě, nebo kam by taky pak mohly směřovat - možná nějaký příklad do života co se týče hodnot - Přijde mě jako osobní příklad toho dospělýho člověka - Třeba z mej strany, klučíčí, nebo chlapskej, tak si myslím (--), že potřebujou takovou pevnou ruku, - velká převaha kluků, asi vyhledávají jakoby nás jako chlapy a nějaký mužský model chování 	<p>KOB2</p> <p>KOB2 KOB2 KOB3</p> <p>ZLN1</p>
B5 - pomoc s řešením těžké životní situace	<ul style="list-style-type: none"> - Nejde jen o to, abychom odpovídali na potřebu klientů, kteří teď např. chtějí plavecký bazén, ale spíše vidět, že jsou v sociálně znevýhodněné situaci -že fakt potřebují s něčím poradit, potřebují s něčím pomoct, potřebují vyřídit nějakou záležitost a třeba nevědí, jak by se to dalo udělat a nebo, nebo to neuměj a je to moc komplikovaný na ten jejich způsob uvažování a na tu jejich intelektuální úroveň - když je jim nejhůř, tak tu cestu najdou tady - v šestnácti a půl letech rozhodnout jestli bude bydlet u matky nebo u otce, (...) no a neumí si s tím poradit -) buď řeší nějaký ten problém, což může být a proto jsme tady - Že když mají problém, tak k nám dojdou, pomůžeme jim to vyřešit, poradíme jim 	<p>KOB1</p> <p>TEP1</p> <p>ZLN1 ZLN1</p> <p>ZLN2 ZLN3</p>
B10 - pomoc se zvládním školy	<ul style="list-style-type: none"> - mají problém se školou tak se doučují - Takže to asi u těch mladších je prioritou tady to doučování - tady se učí nebo doučují¹ 	<p>ZLN1 ZLN2 ZLN3</p>
B11 - přizpůsobení se jejím možnostem	<ul style="list-style-type: none"> - je potřeba dát co nejefektivnější, takovou odpověď, která je šita na míru jejich nynější situaci. - tady a teď a nastavit prostředí, jednak pracovní prostředí a jednak celou organizaci, abychom dávali co nejefektivnější odpověď na potřebu klientů, těch mladých lidí - využití volného času za nějaký levnej peníz - organizace nízkoprahová, těm dětem nabízí něco, co oni moc nechápou k čemu jim to bude, že jo, takže to, co jim nabízíme musí být pro ně přijatelný - to děcko nemá důvod nám cokoliv říkat, jestli má nějaký problém, my ho nemáme nejmenší důvod vytvářet tomu děcku nějaký problém,(...) vydrží-li tady ten klient, ty dva tři roky a má těch patnáct šestnáct, pak už je možný s ním jako nějak šáhnout na kořen té věci, ten problém většinou popisovat, si to uvědomovat 	<p>KOB1</p> <p>KOB1</p> <p>KOB2 TEP1</p> <p>ZLN1</p>
B12 - najít smysl života	<ul style="list-style-type: none"> - Jsou to mladí lidé, kteří se ptají na otázky života, ptají se po smyslu života -Duchovní doprovázení mladého člověka, těch, kteří přicházejí s otázkami ze spirituálního charakteru. Je zde prostor, kdy mohou 	<p>KOB1</p> <p>KOB1</p>

¹ v tomto případě odpověď sice vyznívá spíše jako na otázku po tom, co se dělá ale v textu je z odpovědi na otázku po potřebách

	<p>přijít za pracovníky, např. za salesiánem, za věřícím a ti mladí lidé hledají odpovědi na své otázky</p> <ul style="list-style-type: none"> - potřebují někoho, kdo jim vytvoří kotvu, dospělého průvodce, který mi ukáže zakotvování se v životě. - tak se snažíme především jim dát to co, o čem jsme taky mi přesvědčeni, že potřebují - hledaj nějaký štěstí a smysl života - i když si to často neuvědomují a potřebují nějak naučit, jak vlastně smysluplně prožívat život - Samozřejmě všichni potřebují nějakou motivaci 	<p>KOB1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP2</p>
--	--	---

Tabulka C jak střediska odpovídají na potřeby svých klientů

Kód kategorie	Vybrané segmenty textu	Kód pracovníka
C1 - vytvoření specifického prostředí	- My tady v našem salesiánském středisku intenzivně pracujeme s prostředím	KOB1
	- prostředí her, sportu, seberealizace, kde při soutěži mají zájem, a sami rostou a vidí kus svého díla	KOB1
	- Nacházejí zde prostředí vztahů	KOB1
	- všechny ty formy mají specifické salesiánské prostředí. To je prostředí, které nazýváme dále salesiánským duchem, rodinným prostředím, prostředím sítě a vztahů, prostředím přijetí, je to prostředí, kde mladý člověk je vtáhnout. Jde o kontakty, s novým člověkem, kde se vtaňuje, aby se každý nově příchozí cítil, že je vítán, aby se cítil zde dobře. Cítil se bezpečně, cítil, že jsou to lidé, s kterými může projít kus svého života	KOB1
	- pracuje především těmi metodami, kterými disponují především salesiáni a v těch svých zařízení, což je přijetí a rodinné prostředí	KOB1
	- Každý mladý člověk, který toto akceptuje, přijímá a je to dané, aby toto prostředí bylo bezpečné	KOB1
	- denně může strávit čas v prostředí kamarádů, pedagogů, pracovníků při hrách, jiných aktivitách, které jsou dané dobou. Může to být téma spojena s Adventem, se státním svátkem, s nějakou oslavou, nebo s jeho narozením	KOB1
	- maj tendenci už vyrazit se svejma partičkama prostě mezi paneláky a přece jenom si myslím, že tak se znuďej unuděj a tak je to taková možnost setkat se svejma vrstevníky ještě prostě v jiném prostředí	PLZ1
	- je to pro ně přece jenom nějaký místo kam přijdou, řekněme alternativa ulice	PLZ1
	- když jim nějaký slovo vylítne a já kluka oslovím, třeba jenom jménem, tak on „já vím, já vím tady se to neříká“, Tak mě to přijde, že i tohle to má svůj smysl protože prostě ty děcka mají šanci zažít nějakou alternativu	PLZ1
- myslím, že pro ty děcka takto vytváříme salesiánské prostředí díky těm dobrovolníkům, který tu máme, tak se to prostředí toho klubu jakoby prodchne tou salesiánskou spiritualitou, z toho asi mají ty děcka asi nejvíc, že neprivileguju ten,(-) osobní kontakt tu péči jo s tím, s tím děckem	PLZ1	

	<p>- většina lidí je tu od toho aby, aby tady bylo živo, aby tady bylo příjemně, aby tady bylo lákavo pro ty děcka, aby tady vůbec měly důvod přijít, to znamená ty hry, atmosféru při hře oživuje, animuje, vytváří tu atmosféru, no to chceme po dobrovolníkovi, aby to tady odevzdal a daří se to, jo, hraje se, na hřišti se blbne, jo u pinčesu, atmosféra dobrá</p> <p>- Aby ty děcka se tady cítily dobře, aby to tady bylo prostředí pro ně příjemné, aby je tady to bavilo. Aby mezi ně mohl vždycky každý přijít, tady jsme pro ně.</p>	ZLN1
		ZLN3
C2 - salesiánská asistence	<p>- Je to asistence, jedna z hlavních metod, to je že ten pracovník, který tam je, je pro mladé, není to někdo, kdo by si četl knížku, je to člověk, který je mezi nimi. Je to metoda motivační – animační, podněcuje tu činnost, rozdmýchává, vtahuje lidi do hry do sportu, do plynutí aktivity</p> <p>- ale že tam jsme s nima prostě jako rádi, že si třeba i jako dospělí dokážem hrát, třeba ty scénky motivační a ty hry, že tam s nima lítáme po louce</p> <p>- v té hře tou aktivní účastí má ten animátor nebo ten pracovník má možnost se prostě zapojit, být na stejné úrovni s tím děckem, pouze nestojí a nekouká, neuděluje příkazy a zákazy, ale je součástí té hry, a že ji tak jako usměrňuje podle mě (-) v tom dobrým chodu</p> <p>- se ho ujme nějaký sociální pracovník nebo pedagog volného času. Provede ho všema místnostma. Ukáže mu počítačovnu, hudebnu, výtvarku, posilovnu, čajovnu. No a pak se s ním vrátí, s ním vrátí na bar a třeba si tam povídá s ním</p> <p>- Spíš je tady důležité jim vysvětlovat věci.</p> <p>- jsme v těch místnostech. V každé místnosti jsou vedoucí. Takže ať jsou děti v jakýkoliv místnosti, nesmí tam být bez vedoucího.</p> <p>- Takže oni se i respektují navzájem. Řeknu mu, nejdřív si to pustíš ty a pak on. No, ale samotný je v místnostech nenecháváme. To jsou takový vnitřní pravidla.</p> <p>- my jsme neustále namíchaní mezi nima, jsme součástí těch her, aktivujeme je, hrajeme si s nima, je nezajímá vybíjená, kdy si dospělák sedne na lavičku a jenom je tam to, oni milují když si dospělák hraje s nima amůžou se do něj strefovat a ten se strefuje do nich (-) a myslím si, že to je, že jo zase ta účinnost toho dospěláka, když je takhle zapojený v té činnosti, kde ty děti prostě může pozitivně usměrňovat a nějakým způsobem vést v naprosto běžný činnosti</p> <p>- Ten rozkládající element, nebo ten element, že začínají být agresivní, tak to se veme individuálně a dá se to rozebrat</p> <p>- A když začne něco takového vznikat, tak ten vedoucí to může narušit (něco negativního např. hádka)</p> <p>- ale já nepřeceňuju ten moment (individuálního rozhovoru), že to je, protože zdá se mi, že (-) že nejvíc jako by, to že tady vstoupí a vládne tady jako by salesiánský duch a vládne i to i v té vrstevnické skupině a díky těm dobrovolníkům, který tady máme a té struktuře jak je to nastaveny, role barmana, role recepčního, a to že se tady pohybujeme, jakoby většina té zdravé komunity, jako</p>	KOB1
		KOB2
		KOB3
		TEP2
		TEP2
		TEP2
		PLZ1
		PLZ3
		PLZ3
		ZLN1

	<p>ti salesiáni, jako že jsme tady a jsme tady nějakým způsobem nasměrovaný, tak to bych řekl, že (-) že jim pomáhá nejvíc, a to povídání je takový příjemný nadstandard, kterýho občas využijou, jako cíleně, že to není pro ne vopruz, jo tak ty děcka jsou schopni schopni splnit kde co aby sem mohli chodit</p> <p>- Nikdo to prostě neřeší. A když to prostě někdo řeší z těch děcek, tak zase sme tady my, kteří zasahujem a dáváme to do těch mezí, že prostě je to v pořádku, že je takový, jaký je</p> <p>- Jinak řešíme s něma jejich problémy, hrajeme hry, když se stane nějaký problém, když se tady někdo porve, tak to řešíme.</p>	ZLN2 ZLN3
C3 - salesiánská animace	<p>- Přichází do otevřeného prostoru, kde není sám, Je tam někdo, kdo ho vtáhne, pozve do hry. Je-li to mladý člověk, který se bojí, je stydlivý, pracovník si k němu sedne, zeptá se ho, proč přišel a jde si hrát. A ptá se jakým způsobem, by chtěl trávit ten čas tady</p> <p>- tak je pracovníci přizvou do nějaké jiné činnosti, kterou by mohli dělat</p> <p>- vysvětlí mu, jaké jsou kroužky, na které se chodí. Ukáže mu, kdy jsou jaké kroužky. A nabídne mu nějakou volnočasovou aktivitu</p> <p>- Vždycky když vidím nějaký dítě, když sedí samo, tak se snažím ho zatáhnout do hry nebo si s ním hrát. Hlavně aby nezůstalo samo.</p> <p>- Když se chtějí mlátit, tak jim to zakážeme, řeknu jim, aby se šli mlátit ven a oni buď přestanou, nebo je vyhodím. Ale uklidní se, oni si to uvědomujou</p> <p>- ale dobrovolníci jsou na atmosféru, na to aby to jako by zvládali (nesrozumitelné) aby se tady těm týnejdžrům líbilo jako, je tu živo, že tu je akce, že tu není zdechlo.</p> <p>- Jako já první. Jdu za tím dítětem, představím se mu, řeknu, že jsem dobrovolník, že tady pracuju, a ukážu mu tady tu místnost, ukážu mu kde je recepce, Ukážu mu, že jsou tady nějaké pravidla, řeknu mu jaké má práva. Zahraju si s ním nějakou hru, kde mu ještě něco vysvětlím. A dám mu takovou tu brožurku</p>	KOB1 KOB2 TEP2 TEP3 TEP3 ZLN1 ZLN3
C4 - ochota naslouchat a sdílet	<p>- Mají tady někoho, kdo je bere vážně, z pohledu dospělých v jejich banálních věcech.</p> <p>- no a u té činnosti, což jsou většinou deskové hry nebo nějaké sportovní aktivity se baví o běžném životě</p> <p>- jsou to takový ty všední věci, které děcka žijou a myslím si, že spousta lidí s kterými se během celého toho dne, to znamená v našem případě dopoledne a třeba v krátkým čase odpoledne nikdo nezeptá</p> <p>- No a ty děti přijdou a první moment je (-), Kdy tak nějak se nejdřív jakoby (-), jak bych to řekla, takový vyprávění jako co se ten den stalo, taková v uvozovkách diagnóza, stavu v jakým přicházejí, v jaké jsou náladě, na co jsou nastavený, na co jsou naladěný</p> <p>- jenom si tak sednou na gauč, nebo na pohovku na taburety co tam máme v předsáli a povídá se</p> <p>- ale vlastně asi zažívá jakoby okamžik, kdy je, kdy mu někdo naslouchá, snaží se mu porozumět</p> <p>- Takže to je asi ta třetí věc, že je berem my jako, že jsou jací jsou</p>	KOB1 KOB2 KOB2 PLZ1 PLZ1 ZLN1 ZLN2

	<p>a nehledáme na nich nějaké chyby, nebo prostě takové to přijetí</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tak já si to vezmu z toho svého hlediska, jak to vnímám já, tak pro mě asi alfa omega, tady té práce jsou ty kontakty s těma lidma, ty rozhovory s nima. Ať už plně obyčejné o tom, jak se dneska měli, co dělali a jak prostě prožili ten den, jestli bylo něco špatnýho nebo i dobrýho - když přijdou tak jsou to aktivity, u kterých se dá s nima povídat o tom dni - Takže to je tak nějak těsně před tou šestou, tam se je snažíme nějak vyprovodit a na cestu jim říct nějakých pár informacích o akcích co jsou pro ně a co nejsou. (-) tak nějak je pozvat na ten příští den, že můžou přijít taky - aby věděli, že můžou kam sem vždycky přijít a, že maj lidi, kteří mají o ně zájem, chtějí jim pomoci, nebo je i třeba jenom poslechnout a prostě utěšit, cokoli co zrovna potřebujou - A nebo jenom toho člověka, který je tady a dokáže ho poslouchat, aniž by ho kritizoval, aniž by ho za něco buzeroval, nadával mu, přijímal ho - Snažím se tady pro ně být, snažím se věnovat jim pozornost, když vidím, že mají nějaký problém a vidím to na nich, tak se snažím jim pomoci, vyřešit to 	<p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN3</p>
C10 - zodpovědnost za sebe i za druhé	<ul style="list-style-type: none"> - tak ji nabídnout nějakou funkci, nějakou činnost i za to, že za to můžou být nějakým způsobem zodpovědní, že si ty své nápady mohou vyzkoušet na těch mladších, nebo je realizovat respektivě na těch mladších Nacházejí zde prostředí vztahů - seberealizaci a zodpovědnost tím, že připravují programy pro mladší klienty na táborech, účastní se s pracovníkama přípravných víkendů, různých jednorázových akcí - Tak si myslím, že nějaká zodpovědnost prostě osobní, že dodržují nějaká pravidla, (-) že je tady nějaký řád, že tady nejsem sám, takže brát i ohled na ostatní, když je prostě já nevím, nějaká hra zabraná, tak ji nemůžu sebrat druhému - že to děcko pokud už je starší a nemá zůstat jenom na nějaké úrovni toho dítěte, který si sem chodí hrát a má v něčem růst, nebo se v něčem posunout, tak je jedna z možností třeba to, že se zapojí do aktivit pro mladší 	<p>KOB2</p> <p>KOB2</p> <p>KOB3</p> <p>KOB3</p>
C11 - doučování, pomoc se zvládnutím školy	<ul style="list-style-type: none"> - takže předškolní děti, tam musíme jednoduchý věci, nějaký písničky, básničky, aby se naučily trošku malovat, poznávat barvy, aby se naučily být chvíli v klidu a nějak pracovat - Školní děti, tam se snažíme, zase je podporovat, motivovat v tom, že vzdělání je dobrý, že je důležitý, abychom jim pomohli - tak rádi chodí s ním jaksi pobýt a součástí toho pobytí s tím pracovníkem je, že napíšu domácí úkol - přijde třeba v jednu a do půl třetí se doučuje. Když se doučí dřív, tak si může hrát - Výsledkem je, že dítě si splní ten svůj osobní cíl. Třeba si zlepší známku. Tak je šťastné. Nebo si najde brigádu. - No, jsme s těma dětma, doučujeme. Chodí nám tady jedna holka, manželka toho dobrovolníka, která tady doučuje, pravidelně 	<p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP2</p> <p>TEP2</p> <p>ZLN3</p>
C19 -	- možná se jich zeptají na známky, ale třeba jestli tam mají nějaký	KOB2

prosazování hodnot	kamarády, nebo jestli se s někým bavili, nebo nad čím přemýšlely v té škole, na to se jich nikdo nezeptá, tak se tak s nima bavíme a nabízíme jim, co by tak mohli dělat	
	- snažíme především jim dát to co, o čem jsme taky mi přesvědčeni, že potřebujou (...), když to je dítě, kterému nikdo nedal do života ten vklad, že vzdělání je důležitý a že jakýsi osobní rozvoj, takový intelektuálně duchovní, je něco co je vlastně také v životě velmi důležitý, tak pak jeto, pak je ten proces velmi náročný	TEP1
	- dětem nabízí něco, co oni moc nechápou, k čemu jim to bude, že jo, takže to, co jim nabízíme, musí být pro ně přijatelný, zajímavý a na druhou stranu se snažíme, aby je to nějak rozvíjelo	TEP1
	- a učej je třeba vzájemný spolupráci a nakonec je příležitost se s nima na těchto aktivitách potkat a povídat si s nima o tom, co je dobrý a co je špatný	TEP1
	- Nebo mají mnoho věcí, se kterými si neuměj poradit, třeba pro takový ty patnáctiletý, takový ty od čtrnácti výš máme čajovnu, to jedna taková tady místnost, tam jsme dali koberec a oni si tam dají konvičky čaje a povídaj si různě o různých věcech, který je zajímavý a který potřebujou vyřešit a takhle nenásilným způsobem se dozvědí, že existujou ještě jiný řešení, než jenom ty které nabízí (-) prostě ty jejich filmy, které mají v televizi a nebo které jim nabízí ulice	TEP1
	- nakonec bychom to třeba dokázali zorganizovat tak, že by všichni mohly jet zadarmo, no ale potom budou v tom, zas je to nevhodný, (...) no ale takhle to se všema nejde, protože ta lidi jsou zvyklí, že jim všechno přichází samo a v konečném důsledku, to že mi se je snažíme nějak aktivizovat, tak to že to mají všechno zadarmo, tak pokud to mají zadarmo, tak že je vedeme zase složitým okruhem zase k pasivitě	TEP1
	- tak to je takový složitý jak dosáhnou, dosáhnout toho výsledku, aby něco dělal, aby to chtěl děla a při tom, aby chápal, že do toho musí něco investovat	TEP1
	- Takže jim ukazovat i jinej život, že to jde jinak, že můžou pracovat, vydělávat si, že si pak můžou koupit co chci. A vlastně trávit jinak volnej čas, než páchat trestnou činnost. Že vlastně oni se učí naplňovat svůj volnej čas nějakýma plnohodnotnýma věcma	TEP2
	- Důležitý je aby pochopili, že když se budou mlátit, tak budou mít akorát polámaný ruce a nohy a nebudou (...) Ale když to dotáhnout nějak (...) a budou se mít rádi, tak to půjde líp. Mají šanci, když si to podělaj. Pak jim dávám naději, když můžu	TEP3
	- Pořad jim ukazujem, že když něco nahlásí (...) A čekám, až jim dojde, že mají požádat. O cokoliv co chtěj. A vždycky mě potěší, že když přijdu, tak hned slyším, prosím tě chtěla bys mi (...) Už jen takový věci jsou důležitý.	TEP3
- v oratoři, kdy už jsou celkem naučený, že v nějakou hodinu je pak povídání, a že se lecos probírá, zase zábavnou formou s takovou loutkou to má spolusestra připravený	PLZ1	
- když jim nějaký slovo vylítne a já kluka oslovím, třeba jenom jménem, tak on „já vím, já vím tady se to neříká“, Tak mě to	PLZ1	

	<p>přijde, že i tohle to má svůj smysl, protože prostě ty děcka mají šanci zažít nějakou alternativu</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aby nešli tou cestou za penězma, učíme je co je v životě důležité, a co ne, - No a třeba jedna ta vlastnost byla ohleduplnost. A když bylo třeba těch dětí více, když ten vedoucí viděl, že se někdo choval ohleduplně tak mu dal lístek. A ostatním řekl, v čem se ten chlapec choval ohleduplně. - vyplývaly z těch příběhů o Pejskovi a kočičce, vyplývaly různé vlastnosti, které děti měli poznat. Pracovali jsme na tom, abychom těm dětem něco vštípili. - uvidí, že třeba má nějakou hodnotu, že má nějakou cenu, že myslím, že se seznámí s mnoha hodnotama - já třeba se tak nějak zabývám těma měsíčníma tématama, které, je to tak, že každý měsíc má svoje téma 	<p>PLZ2</p> <p>PLZ2</p> <p>PLZ2</p> <p>PLZ3</p> <p>ZLN2</p>
C6 - ohodnocení a zpětná vazba	<ul style="list-style-type: none"> - To se mi podařilo, v tom jsem dobrý. A dostávají zpětnou vazbu, od pracovníků a vrstevníků. Cítí, že mají hodnotu, že něco dobře udělali. A někdo to hodnotí. - A pak má druhou nedílnou součást (-) kontrolní. Tím, že člověk je tam přítomen, je pozorován těmi dětmi a ony to své chování neustále porovnávají s reakcí toho dospělého. Jestli je bere nebo nebere, jestli to přehnali nebo ne - no a když napíšu domácí úkol, tak z něj druhý den, za něj dostanou pochvalu od paní učitelky, to je další pozitivní věc a třetí pozitivní věc je ještě, že za to ty mladší dostanou body, protože je sbíraj, takže několi (--) několikerej užitek z těch domácích úkolů - Já považuji za důležité, to že s něma můžu dělat, protože to má smysl s něma dělat. Dávat jim naději, ten pocit, že mají šanci to dotáhnout dál - Třeba když děláme ve výtvarce, malujeme. Tak pak všechny si vezmu ty obrázky na stůl a povídáme si o tom. Snažím se vysvětlit proč to má někdo takový, snažím se je pochválit. Třeba minule jsme dělali obrázky podle pokynů a já jsem jim vysvětlovala, že i sice všichni dělali totéž, ale všichni to mají jiný. Protože každý je originál. Že je třeba, aby chápali, že každý je jiný - tím, že jako k nim budeme přistupovat s láskou a tím, že každý je originál - jakoby se snažíme je brát takové, jaké jsou, a my jsme zjistili, že tam kde se jim prostě ve škole smějou spolužáci za XY věci, tak najednou tady je berem takové, jaké jsou a i když třeba do toho balonu kopnout neumí, tak prostě jdou hrát a hrajou no 	<p>KOB1</p> <p>KOB1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP3</p> <p>TEP3</p> <p>PLZ3</p> <p>ZLN3</p>
C7 - pomoc při řešení těžké životní situace	<ul style="list-style-type: none"> - třeba jsou schopni pracovat, tam se snažíme třeba pomoci hledat práci a různý jiný věci, - mohou opřít. To bych tak asi obecně řekl, že to je nejčastější a nejvíc, když je jim nejhůř, tak tu cestu najdou tady - no a neumí si s tím poradit, no tak třeba to řešíme, uděláme takový ty rozборы pro a proti, v podstatě SWOT analýzu a několikrát a pomáháme mu ujasnit si, jakoby co potřebuje, takže někdy je i ta zakázka takto konkrétní a je z toho poznat, ano v tu chvíli jsme ti pomohli při tom tvém rozhodování 	<p>TEP1</p> <p>ZLN3</p> <p>ZLN3</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - potom, že nabízíme odborné poradenství a pomoc v obtížných životních situacích podle osobních potřeb - že když přišel, měl nějaké problémy, byl v nějakém svojem vztahu, řešil nějaké potíže a za nějakou tu dobu za kterou tady se nějak posouvá nahoru a těch problémů je méně nebo i on se v nich začíná orientovat, že prostě mu pomáhá, co se snažíme s nima dělat 	ZLN3 ZLN3
C9 - modelová výchova - vzory	<ul style="list-style-type: none"> - Zde je důležité vlastní svědectví mladých lidí, kteří přicházejí do tohoto prostředí a svědčí o žité víře mají ty své oblíbené pracovníky a chtějí trávit čas se staršíma lidma, který mají jako za vzor, což si myslím, že je taky jako výjimečný, protože většinou lidí v pubertě dospělý nemají za vzor, spíš potírají autoritu a vzory mají jako nějaký nedosažitelný jako nějaký herce, nebo zpěváky (-), málokdy mají za vzor v dnešní době vychovatele a učitele, což si myslím, že se nám daří - autority nejsou vždycky jenom zlý, ale můžeme být třeba jejich vzory jo, že třeba tady můžou najít vzory jo v tý oratoři v těch animátorech nebo v těch, kteří tady pracují, a tak jako bejt vedený tím, že jsou spíš tažení a ne tlačení - může jim třeba nabízet nějaké, třeba příklad chování vlastního, nebo třeba potom chování mezi námi, to mají možnost, právě proto, že tam člověk není sám, třeba vidět jak mi se chováme k sobě navzájem, že třeba některé věci jsou pro nás nepřijatelné, některé děti už vědí, že prostě - Není to nějaký dozor, ale ten vzor toho chování, takže oni vidí, že se dá chovat i jiným způsobem, - třeba ve čtvrtek je tady fotbal pro ženaté muže od šesti do půl osmé a je schválně při provozu toho klubu, aby taková ta zdravá maskulinita jakoby té chlapské party tady to prostředí, kde je jako selhávající otec (...) jim většinou ty chlapi do toho chybí jako, tak třeba jo taková věc, jo takže kontakt s těmi modely 	KOB1 KOB2 KOB2 PLZ1 PLZ3 ZLN1
C5 - nabídka a zážitek dobrého vztahu	<ul style="list-style-type: none"> - si myslím že mi tady, jsme jedni z mála dospělých, které znají, kterým můžou tykat a kterým můžou bez nějakých předsudků, říct s čím se potýkají, s čím bojujete, co by chtěly v životě dosáhnout, aniž by se jim ten dospělý člověk vysmál, nebo nějakým způsobem je zavrhnul, nebo jim vymlouval, že to dělají je špatně - Myslím si, že ty děti tam stojej jako s očekáváním, že tam uvidí konkrétní pracovníky, konkrétní své vrstevníky, že tam teda jdou většinou s tím, že tam uvidí ty konkrétní tváře - taky s nima vtipkujeme, někdy když porušují pravidla nebo životní normy, tak je i nějak sankciujeme, když překračují nějaký pravidla a prostě s nima jsme, protože s nima chceme být a protože oni chtějí být s náma, -Důležitý si myslím, že je to, že tam s nima jsme a že tam s nima chceme být a že tam jsme s nima jako rádi a myslím, že je i důležitý, že oni to vědí, že to není vyloženě jenom naše práce a že oni i sami řeknou, že je to dobrá práce, že samotný by je to bavilo, protože z nás cítí, že to pro nás není jenom práce - když si k němu vytvořím vztah, tím, že mu dám nějakou důvěru, když se sním budu bavit o běžném životě, který prožívá, tak (-) si 	KOB2 KOB2 KOB2 KOB2 KOB2

	<p>myslím že (-), že to jde jako prostě o (...) že jsou to jako kroky, který se dělají, samozřejmě, že ten obecný cíl je přivádět děti k víře a k Bohu a ono se to nedá říct jako, že to je cíl a teď to přijde</p> <p>- Takže pro nás je to důležité, že poznáme je, že poznáme něco z jejich soukromí nebo z toho jak žijí z jejich nitra, máme více času se jim věnovat a v podstatě z jednorázky nemají úniku ani děti ani my, což si myslím že je jako hodně důležité k tomu abychom se navzájem poznali, a že oni třeba i poznají (-) že(-) my nemáme jenom, nechceme jenom vyzvídat (...), to že jako jsme s nima,</p> <p>- mohou tady si najít nějaké přátele</p> <p>- doma jsou rodiče a ve škole jsou učitelé a ti učitelé je vedou takovou tou restriktivní politikou jako, to nedělej, tam neběhej, sed' na místě, dávej pozor, a že třeba tady mají šanci poznat lidi, kteří se jim třeba chtějí věnovat trochu pozitivně, kteří v nich chtějí nalízt něco dobrého</p> <p>- A když se stane, že nějaký ten klient, to je hrozný slovo (smích), to děcko rozpovídá, třeba o tom co má ve škole, co má doma, nebo co s kamarádama, tak to vnímám jako obrovské (-) krok důvěry k tomu animátorovi, to jsem vždycky rád, stává se to často, ale když si můžu takhle s někým popovídat, (-) tak (-) to je velký</p> <p>- tady první ten krok, je ten, že si oblíbí někoho z těch našich spolupracovníků nebo pracovníků tady, a že si ho oblíbí, tak rádi chodí s ním jaksi pobýt</p> <p>- S náma jsou rádi. I sami říkali, že s náma jsou radši.</p> <p>- jedna z věcí, kterou se tam mají šanci učit, je učit se žít společně, nějak společně nažívat, učit se nějakým mezilidským vztahům</p> <p>- Když jsou u nás a mají tam toho našeho dospělého, tak ten člověk je může učit třeba žít ve vztazích trochu jinak, třeba jim ukazovat na nějaký věci, na nějaký postoje a na nějaký způsoby, které třeba nejsou úplně tak v pořádku</p> <p>- Snažím se, aby cejtilo nějaký zájem, aby vědělo, že jsme tady pro něj, a jako snažím se o nich něco vědět, reagovat na to co potřebují</p> <p>- že když prožívají aktuálně nějaký problém, takže tady přijdou a přesto, že ho třeba verbálně neřeší, tak cítí, že (-) že se o nás teďka v tu chvíli opře</p> <p>- taky to, že sem chodí rádi, že nás berou hodně za své, že jsme pro ně nějakí kamarádi</p> <p>- Aby si ty malý bobíci uvědomili, že tady jsou s těma kamarádama, že tu jakoby nejsou tu sami s náma oni s náma dobrovolníkama nebo pracovníkama</p> <p>- takže mít prostě místo a lidi co jsou s nima tak nějak na jedné lodi a nehodí je teď přes palubu prostě. Dávat jim takovou, tu třeba radost z toho života</p>	<p>KOB2</p> <p>KOB3 KOB3</p> <p>KOB3</p> <p>TEP1</p> <p>TEP2 PLZ1</p> <p>PLZ1</p> <p>PLZ3</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p> <p>ZLN2</p>
C16 - kvalitní nabídka volného času	<p>- Velkou roli hraje i to, že ti mladí zde zakotví a mají trávit svůj volný čas i další dobu, takže vznikají víkendové akce, tábory</p> <p>- Jsou zde i chaloupky, tábory, pravidelné činnosti, týdně, pak bývají i turnaje mezi kluby. Fotbalové turnaje, pinpongové, kde</p>	<p>KOB1</p> <p>KOB1</p>

	<p>mladí tráví čas s pracovníky</p> <ul style="list-style-type: none"> - s tím že tam vědí tu nabídku, kterou tam můžou využít, to jsou většinou volnočasový aktivity, nebo jenom takový popovídání, koneckonců v zimě třeba jenom takový to teplo, že se tam jako by něco dozvědí - Tady mají příležitost dělat, dělat něco aby se někde chytli, aby si něco vyzkoušeli, aby se něco naučily - ten osobnostní rozvoj, přes různý výtvarný aktivity, pracovní aktivity, sportovní aktivity, tělocvičny tady máme pronajatý, děláme různý soutěže a takový ty, takový ty který ty děti nějak myšlenkově intelektuálně rozvíjej - Oni nemají možnost někde se scházet. Tady jo, tady mají možnost se sejít. Mohou tady trávit s kamarády volnej čas - Hrajou tady hry, třeba calcio, stolní fotbálek. Pak nastávají kroužky. Takže může jít na kroužek, výtvarnej kroužek, počítačovej, keramickej. Nebo jakékoliv kroužek, který tady běží - něco zahrát, dělat nějakou činnost, my tam nehrajeme jenom hry, třeba se něco tvoří, něco si uvaříme, upeče se něco, tak i tam je takový pokus, taková nabídka, jako nabídnout jim něco smysluplného a nejnom se poflakovat venku. - Určitě je důležité, že ty děti tady chodí rády, že se nepoflakovou po ulici, že radši přijdou sem, že jsou zde činnosti, které je zaujmou - Snažíme se teda připravit pro ty děti, aby program byl záživný, aby se dostali někam, kam se normálně nedostanou. Chodíme třeba do muzea loutek a tak 	<p>KOB2</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP2</p> <p>TEP2</p> <p>PLZ1</p> <p>PLZ2</p> <p>PLZ2</p>
<p>C12 - pozornost k možnostem klientů</p>	<ul style="list-style-type: none"> - sem můžou celej rok chodit ta stovku nebo za dvě stě padesát korun - protože všude jinde po nich chtěj nějaký peníze a chtěj pravidelnost, což u nás ty časy děláme tak, aby to nebylo jako to nejdůležitější, protože jinak by se nechytli ani tady - co jim nabízíme, musí být pro ně přijatelný, zajímavý a na druhou stranu se snažíme, aby je to nějak rozvíjelo - Pro někoho je lepší to za něj zaplatit a nic nechtít a být rád, že ten člověk, že rodinný zázemí takový, že je absolutně nepodnětný a když bude týden někde venku, tak se tam mnoho naučí - do otevřeného klubu, protože (-) tam ty děti vlastně přichází dobrovolně, kdy se jim chce, nejsou vázaný nějakou povinností někam pravidelně docházet - vyloženě nejsme tam proto, abychom to, co si připravíme, tak nervomocí jim podstrčili, trošičku se jako snažíme vytušit, v jakém rozpoložení oni jsou a co potřebují a jestli ten náš návrh má šanci se potkat s tím, na co třeba oni jsou nachystaní - A protože je to tu levný, můžou přispět i ty děti, které na to nemají. Jinak by jim rodiče nezaplatili třeba tu hudebku, nebo jiné kroužky - není to na tak vysoké úrovni, jako třeba ta hudebka, protože ty děti by nezvládly ty nároky - že ten čas, kdy to děcko si na nás zvyká, jako může být dlouhý, klidně půl tři čtvrtě roku 	<p>KOB2</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>PLZ1</p> <p>PLZ1</p> <p>PLZ2</p> <p>PLZ2</p> <p>ZLN1</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - tak už máme za sebou minimálně čtyři pět takovýchto rozhovorů, půlroční kontakt, tak už při tom druhým se ta zakázka stanoví jakoby malinko líp, jo a zas, nebudu trápit třináctileté děcko, že mu stanovím zakázku - protože oni asi většinou nejsou schopni si sednout někde do boxu a povídat si jenom tak, takže spíš to je u těchto aktivit 	ZLN1 ZLN2
C8 - laskavá forma přístupu	<ul style="list-style-type: none"> - takhle nenásilným způsobem se dozvědí, že existují ještě jiná řešení - Všichni to tady vedeme, v duchu dona Boska, přistupujeme k těm dětem s láskou, že se snažíme laskavou cestou tedy k lidem - Abychom taký šli tou laskavou cestou, aby pravda je, když to člověk vydrží a nenechá se rozčítit. Že i ty děti to vezmou úplně jinak, než když bychom je trestali za něco - bysme neměli vychovávat ty děti ne nějakým násilím, rozkazem, ale tím, že bychom se jim měli věnovat. - udělali ty svoje strany a pak je prezentovali a najednou do toho vpluli, do toho problému aniž by tušili a začali se v tom orientovat 	TEP1 PLZ2 PLZ2 PLZ3 ZLN2
C13 - jasná pravidla	<ul style="list-style-type: none"> - přicházejí do otevřeného prostoru, jediným limitem je, kromě věku, že by neměli mluvit vulgárně, neměli by používat drogy, kouřit, požívat alkohol, šikanovat druhé lidi, (...) a takové věci, základ lidského soužití v nějakém prostředí - Tak dítě třeba přijde a je úplně nový, dejme tomu. Zastaví se na vrátnici, kde mu ten vrátný vystaví průkazku hosta a vysvětlí mu co a jak tady je - Samozřejmě jsou tady starší kluci, kteří moc spolu nevycházejí, ale ví, že buď budou sdílet středisko spolu, nebo tady nechoděj - nemluvit sprostě. To je někdy fakt těžký, aby nemluvili sprostě. Když mluví sprostě, tak dostanou napomenutí, slovní od nás. A když mluví nadále sprostě, tak jim strhneme body. - Máme tady několik pravidel, třeba že nesmí sem chodit pod vlivem... - pár jednoduchých pravidel, že se třeba nemluví sprostě nebo že je snaha a když jim nějaký slovo vy lítne a já kluka oslovím, třeba jenom jménem, tak on „já vím, já vím, tady se to neříká“ - snažili se jim to vysvětlit, že tak to fakt nejde, anebo jít příkladem. A oni se to časem naučí sami. Když vidí, že takto si stejně nic nevydupou - samozřejmě to pak teda když tady někdo přijde poprvý se mu jenom řekne kde je záchod, jaký jsou tady pravidla a klidně ať přijde podruhé jestli se mu to tady líbí, že mu to příště dovysvětlíme, příště mu zase vysvětlíme podrobnější ty pravidla ten režim, 	KOB1 TEP2 TEP2 TEP2 TEP2 PLZ1 PLZ3 ZLN1
C14 - vrstevnická skupina	<ul style="list-style-type: none"> - nejen vztahů dítě - dospělý, ale i dítě a dítě, vztahy mezi mladými lidmi, kde mají možnost porovnávat své hodnotové žebříčky, kde mají možnost srovnávat se - je to metoda práce ve skupině. Oproti sociální práci, která se soustřeďuje na práci na jednotlivce, v tom salesiánském prostředí je to velmi charakteristické. Při skupinové práci, kde mladí lidé prožívají volný čas ve skupině, a nejen volný čas, ale veškeré aktivity, nejen sportovního charakteru, ale může to být i 	KOB1 KOB1

	<p>společenského charakteru, nějaké společenství , lidi, kteří se schází</p> <ul style="list-style-type: none"> - tady poznávají i nový lidi, nový kamarády. Což venku jen tak ty děti, se nezačnou spolu bavit, ti starší. Tady jo, tady spolu hrajou hry, vycházejí docela dobře - jen tím, že budou s dalšíma ve skupině, tak se rozvíjí - já jsem stoprocentně přesvědčený, že nízkoprah, který je jakoby salesiánsky vedený, to znamená s tím preventivním systémem, vedle zákona o sociálních službách, že je efektivnější v poskytování té služby, díky té skupinové atmosféře ve vrstevnické skupině - Já já jako odmítám iluzi, že já jako autorita budu mít velmi výchovný vliv na základě nějaké dohody s třináctiletým či šestnáctiletým děckem. Stoprocentně větší vliv má atmosféra skupiny - to setkání s těma vrstevníky, kamarádama u toho kalča, nebo u čehokoliv jiného u jakkěkoliv hry. Zažívat takový ten pocit přijetí té skupiny 	<p>TEP2</p> <p>PLZ3 ZLN1</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN2</p>
C15 - podporování protagonismu klientů	<ul style="list-style-type: none"> - se tak jako pozdraví, pak si vyberou, co by chtěli dělat, pokud to nemůžou dělat samy, tak poprosí někoho, kdo by to mohl dělat s nima, nebo se zeptají, jestli by to s nima nechtěl někdo dělat - Tak, pracuje se tady tak, že se vychází vstříc těm klientům, kteří by si rádi třeba zahráli fotbal, nebo pingpong, člověk jde a hraje s nima (-), to si myslím, že je tady nejpodstatnější, nebo nejčastější forma to jak to tady probíhá, že se něco hraje prostě 	<p>KOB2</p> <p>KOB3</p>
C20 - životní otázky duchovní doprovázení	<ul style="list-style-type: none"> - A dále zde nacházejí i z těch pro nás důležitých věcí, což je odpověď na životní otázky - Duchovní doprovázení mladého člověka, těch, kteří přicházejí s otázkami ze spirituálního charakteru. Je zde prostor, kdy mohou přijít za pracovníky, např. za salesiánem, za věřícím a ti mladí lidé hledají odpovědi na své otázky - Existují různé aktivity, že tím že se do nich budou angažovat, že jim přinesou nějaké naplnění a smysl - to že někoho dneska naučím hrát člověče nezlob se, ho nakonec může v konečném důsledku přiblížit k tomu, že se stane slušným občanem a poctivým člověkem, taky proto, že ho to prostě naučím, pomůže mu nějak smysluplně trávit volný čas rozvine to jeho osobnost, takže bude mít třeba nějaké aktivity v životě, které mu budou přinášet radost ať už to bude něco přinášet, nějaký obrázky na počítači v grafickém editoru a nebo bude dělat fotky, nebo malovat, nebo co všechno ještě tady ty děcka mají, mají možnost dělat, a tohle to všechno jsou takové střípky, které dohromady mají pomoci tomu člověku žít, žít smysluplný život důstojný - My se tady snažíme je vychovávat v křesťanském duchu. Ne že bychom někoho nutili. Když se to tady otevřelo první rok a teď je vidět, že za tu dobu se trochu změnili. Už říkaj prosím, děkuji - potom před šestou hodinou začínáme jakoby děti zvat na, naše děti si to nazvaly ta menší loučení, někdy tomu, nebo tomu říkáme, že jdeme do kruhu a je takovej moment jedinej možná 	<p>KOB1</p> <p>KOB1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP1</p> <p>TEP3</p> <p>PLZ1</p>

	<p>zklidňující kdy se snažíme malinko jakoby ztišit a zreflektovat ten den s nima, nebo ty tři čtyři hodiny co jsme byly spolu, kdy třeba třeba stoupneme do kruhu a já prostě nebo kdokoliv z dobrovolníků co tam za to odpoledne jsme s nima byli, většinou to třeba začínám ve velký oratoři já, řeknu tak trochu zhodnotím jaká byla oratoř, co se dělo, jestli se s nima hezky dneska trávil čas, jestli byli přátelský jaká byla atmosféra, pak jestli k nim mám třeba nějaký slovíčko co bych třeba viděla, že by mohlo být jinak, mají slovo i oni, každý může říct jestli něco třeba něco chce ke společnému odpolední říct, potom připomenu a řeknu třeba akce, které se chystají v následujícím týdnu na který ba mohly přijít, aby na ně nezapomněly, no a pak si posíláme pozdrav odpuštění a pokoje</p> <p>- A hlavně že se tady učí, jak se mají k sobě chovat navzájem</p> <p>- Snažíme se v dětech pěstovat dobrý vlastnosti. Jsou ty děti tady jemnější než na základce. Přesto, že jsou ty děti ze základky, tak si myslím, že na tý základce je to takový víc to soupeření, značkový oblečení (...)</p> <p>- uvidí, že třeba má nějakou hodnotu, že má nějakou cenu, že myslím, že se seznámí s mnoha hodnotama</p> <p>- Z televize se nenaučí, jak má žít svůj život. Tady se naučí, nějakým hodnotám, něčemu takovému</p> <p>- takový děti se najdou, který jsou agresivní od podstaty. Ale snažíme se to potlačit a nějak jim ukázat způsob, že to jde jinak</p> <p>- a kupodivu jako jsou zato vděční a někdy si o to sami řeknou, že mají jakoby řízené povídání jako s pracovníkem jeden krát měsíčně no, (-) to je tak zvaný individuální plán, se stanoví, a součástí toho individuálního plánu je jedenkrát měsíčně to zhodnocení</p> <p>- Ne u každého se to daří samozřejmě, děcka tomu někdy uhnou, protože nechtěj, ale zase si pak o to řeknou, nebylo dlouho povídání nebo přijdou (nesrozumitelné) a využívají toho ke..</p> <p>- Nízkoprahový vstup, no jasně přijď, ale jestli tady chceš chodit, tak se musíš stát uživatelem, to znamená, musíme se dopracovat k tomu, že naformulujem nějak, uzavřem spolu dohodu a naformulujem nějak tvoji zakázku</p> <p>- a při těch rozhovorech, který jsou zpočátku vezkrze formální, tak je to na zdatnosti toho pracovníka na kolik to jako sfoukne, jako zvládne a vydrží-li tady ten klient, ty dva tři roky a má těch patnáct šestnáct, pak už je možný s ním jako nějak šáhnout na kořen té věci, ten problém většinou popisovat, si to uvědomovat, protože stejně nejdůležitější je (-) pomoci těm děckám, najít vlastní já, sebeidentifikaci že jo, a jestli se toto podaří, tak se vyhrálo, že jo, protože co je nejdůležitější v tom týnedžrovským věku, aby se tam vylouppl sedmnácti, osmnáctiletý člověk a aby věděl kdo je, že jo, aspoň trochu</p> <p>- Kor asi v tom starším věku. Je to asi hodně vidět na klientech, kteří sem chodívali dřív a pak dlouho dlouho nic jo a teď, najednou se ocitli taky v nějakém průšvihů a pak přijdou zase sem, protože tady mají nějaké to povědomí o tom, že to tady kdysi</p>	<p>PLZ2</p> <p>PLZ2</p> <p>PLZ3</p> <p>PLZ3</p> <p>PLZ3</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN2</p>
--	--	---

	bylo takové, že jim někdo pomáhal - myslím si, že ta základní myšlenka dávat, těm co to potřebují, tu lásku v uvozovkách jakoby, tím, že jim chceme pomáhat, máme o ně zájem, tak tady tohle zůstane a doufám, že zůstává dál v tom, co Don Bosco začal.	ZLN2
C21 - nabídka duchovních programů	- To je pro nás, nejkřičivější okamžiky. Kteří se snažíme pracovat i po té spirituální stránce největší okamžiky, kdy ty děti vidí pracovníka se modlit, kdy tu spiritualitu žije - tak si myslím, že ani ne tak to co nabízíme prostřednictvím sociálních služeb jako (...) jako že vedle těch sociálních služeb, nebo, že ty sociální služby, jako ozdobíme nebo děláme ten nadstandart ještě té salesiánské spirituality	KOB1 ZLN1
C17 - výchovná komunita	- Máme takový nějaký ty aktivizační služby, (...) abychom podpořili fungování, nejen těch dětí, abychom těm dětem dali příležitost, ale abychom podpořili fungování celé rodiny, protože to multiplikuje efekt potom té samotné výchovy těch dětí, té přímé výchovy - Chodíme do rodin a říkáme, co by mohli pro to dítě udělat a co ne. - Já jsem asi jediná, která znám ty rodiny, protože ke mně chodí to dítě s rodičem, a já jim řeknu, co mají ti rodiče s dítětem dělat, aby se doma procvičil. Já musím spolupracovat s rodičema a oni musí spolupracovat s námi (logopeide) - My jsme právě přemýšleli, jak zapojit více ty rodiče. Dělalí jsme akce pro rodiče. (...) A ti rodiče pak dělají plno chyb, které se na těch dětech odráží. Takže myslím, že by bylo dobré podchytit více ty rodiče - aby se tyto dva světy potkávaly, protože se navzájem obohacují, protože farnost, kdyby nedělala nějakou diakonickou službu církve tak je to jakýsi záprdek, (...) Středisku by bez dobrovolníků a toho spirituálního náboje	TEP1 TEP2 PLZ2 PLZ2 ZLN1
C18 - prevence sociálně patologických jevů	- To je moc důležité. Je to lepší, aby seděli tady a nic nedělali, než aby byli venku a mlátili do voken, rabovali a kdoví, co by z nich vyrostlo	TEP3

Tabulka D cíle střediska

Kód kategorie	Vybrané segmenty textu	Kód pracovníka
D1 - vyplnit volný čas klientů	- Nabídnout jim prostor a možnost nějakýho lepšího využití volnýho času	PLZ3
D2 - prevence sociálně patologických jevů	- aby nepáchali žádnou trestnou činnost. Protože tady to je jako hodně. - chceme odvést mladé lidi od nežádoucího chování, takže když budeš tady, tady to prožiješ, tak nebudeš venku dělat bordel,	TEP2 ZLN1
D3 - formace a vzdělávání	- cílem je naučit, nebo dát těm dětem takový dovednosti nebo zkušenosti, které budou potřebovat na základní škole	TEP1

	- Každý dítě má třeba jiný individuální plán. Třeba těm starším pomáháme, tady hledáme pracovní uplatnění. Cílem je najít pracovní uplatnění. Jiné dítě má návrat do školského zařízení. Jiné má zlepšení známek. Jiné aktivně se naučit trávit volný čas - Cílem moji činnosti je, aby se naučili hrát na kytaru	TEP2 PLZ3
D4 - krizová intervence	- ambulatní pomoc v krizové situaci, tak to už je zase odborný jazyk	ZLN1
D5 - sociální kompetence	- A těch cílů by se dalo říct jako, podle věkové kategorie jako spoustu, u malejch dětí to že nemají švindlovat při hrách až po starší klienty, kteří k nám chodí, potom že si jako kamarády volíme a volíme i své partnery a hledáme si vhodného partnera a nenecháváme se unést jenom nějakou jako skupinovou normou a společenskou normou	KOB2
D6 - osobnostní výchova	- mít z dítěte za deset let nějakýho dobrýho člověka, kterej by byl schopnej obstát v té dnešní společnosti a nejt s tím davem a občas jít i proti davu a stát si za svýma vlastnima jako hodnotama, který si jako vytvoří	KOB2
	- Třeba u dětí teďka konkrétně si umět hrát a nestávat se předčasně dospělým člověkem, kterej by řešil nějaký problémy, protože ono jsou vystavování problémům	KOB2
	- když vezmu ten cíl v naší činnosti je poctivý občan dobrý člověk - Cíl je vychovat z těch dětí vychovat slušný lidi. Aby byli stejní jako ty děti co mají dobrý zázemí doma. - Aby byli lepší lidi!	TEP1 TEP3 PLZ3
	- Jako třeba takový to heslo: vychovávat děti a mládež k tomu k té dospělosti, aby se dokázali sami o sebe postarat. A žít normálním životem	ZLN3
D7 - životní orientace a duchovní formace	- Nejde jen o to, abychom odpovídali na potřebu klientů, kteří teď např. chtějí plavecký bazén, ale spíše vidět, že jsou v sociálně znevýhodněné situaci. Ale také sledujeme salesiánskou linii, to poslání, výchova dobrého občana, a poctivého křesťana. Sledujeme kromě sociálního rozvoje, a sociální pomoci, i ten prvek, kde se snažíme mladým lidem ukázat křesťanské hodnoty v každém člověku	KOB1
	- ten obecný cíl je přivádět děti k víře a k Bohu	KOB2
	- že je cílem připravit ty děti na jejich životní cestu. Tím správným směrem, aby se učili těm vztahům, vzájemným, aby se učili, že jsou spolu, a zvlášť v dnešním světě je to důležité	PLZ2
	- uměli poprat se životem, odborným jazykem je to chceme posílit sociální kompetence mladých lidí	ZLN1
	- chceme mladým lidem pomoci porozumět obtížně prožívané situaci, ve které se nacházejí, ona nemusí být objektivně obtížná, ale pro něho je obtížná,	ZLN1
	- aktivně posilovat schopnost mladých lidí porozumět samy sobě, situaci ve které žijí a posilovat dovednost uplatnit se ve společnosti a navázat zdravý mezilidský vztah	ZLN1
	- Jo, vychovat je na té cestě k dospělosti, aby byli normální, dospělí, aby to nebyli ti drogoví diléři, aby vedli normální život. - Dostudoval školu, našel si manželku, pak oženil se vdala se, měl děti, aby tu manželku neopustil, aby dokázal, že ..	ZLN3 ZLN3

D8 - výchovná komunita	- A třetí velký cíl, můj, tzn. člověka, který je nahoře, tak sleduji, aby práce byla propojena s ostatními zařízení a tím i s ostatními organizacemi, s komunitním projektem.	KOB1
	- Propojování jednotlivých kanálů mezi jednotlivými organizacemi, spolupráce se školami, se sociální kurátory, s farností, a s dalšími: klub SKM, sociálně právní ochrana dětí apod	KOB1
	- spojovat práci střediska a farnosti dohromady	ZLN1

Tabulka E ostatní nástroje, které mají vliv na kvalitu pastorační práce ve středisku

E1 - animátoři a zaměstnanci jako cílová skupina vedoucích pracovníků	- Cílová skupina, s jakou já, jako ředitel střediska pracuji je, jsou především moji podřízení pracovníci, všech čtyř sektorů	KOB1
	- Takže ta hlavní cílová skupina pro mě jsou: dobrovolníci a pracovníci, především studující v Praze, nebo ti co studovali a připravují se na vstup do života	KOB1
	- Oni chtějí prostředí, prostor kde se mohou seberealizovat, kde se můžou realizovat myšlenku pomoci druhým, mohou nabídnout druhým čas, svoje vlohy, nadání	KOB1
	- Hodně si váží zpětné vazby, zvláště konstruktivní zpětné vazby. Cení si prostoru ke vzdělávání, který koresponduje s jejich prací, s tím co dělají prostor, kde mohou růst a kde nějakým způsobem si vyhledávají své budoucí povolání, co chtějí dělat v budoucnu	KOB1
	- To vše v prostředí, které je specifické. Mladí lidé jsou přitahováni tím, že jsou zde lidé, dospělí, kteří svůj život už prožívají, kteří jsou pevně zakotveni ve své víře. Jsou to mladí, kteří i v těchto otázkách se pohybují, potřebují někoho, kdo jim vytvoří kotvu, dospělého průvodce, který mi ukáže zakotvování se v životě	KOB1
	- Jsem zde jako učitel, člověk, který je vede, ten cíl, který tam mám – vytvořit jim takové prostředí, ve kterém se jim bude dobře pracovat a ve kterém budou dosahovat co nejefektivněji svých cílů, které oni mají	KOB1
	- Tak určitým způsobem ta cílová skupina moje jsou i ti zaměstnanci a dobrovolníci a různí lidé, kteří třeba nejsou znevýhodněni, ale cílem té naší práce je, je uschopnit k tomu aby jednak dělali tu pedagogicko-sociální práci, ale i to čemu se říká evangelizace v tom užším slova smyslu	TEP1
	- skupinou adresátů jsou taky naši vedoucí z největší části, nebo převážná skupina nejsou zaměstnanci, vlastně lidé, kteří tady zajišťují veškerou zájmovou činnost	PLZ1
	- tak na prvním místě je cílová skupina dobrovolníci, a když to zúžím, s kterými pracuju, tak dospělí dobrovolníci, (...) protože tady je zapojeno asi sto šestnáct dobrovolníků	ZLN1
	- takže ne všichni dospělí dobrovolníci farníci potřebují nějakou péči velkou, ale někteří ano, jo zejména ti co provádějí pravidelně velký kus dobrovolné práce, ať už jsou to barmani, recepční nebo ta technická skupina chlapi z ochranky diskoték při diskotéce	ZLN1
E2 - specifický způsob organizace a	- Takže to spektrum té přímé práce s lidmi je takhle otevřené, takhle široké a mezi tím stojí ta úzká parta zaměstnanců a zaměstnanců v tom širokém slova smyslu, protože jsou tady	ZLN1

rolí ve středisku	<p>zaměstnaní spolubratři, jsou tady zaměstnanci jako čistokrevně zaměstnanci barmanka, vedoucí kroužků, sociálně právní ochrana dětí</p> <p>- atmosféru při hře oživuje, animuje, vytváří tu atmosféru, no to chcem po dobrovolníkovi, aby to tady odevzdal, a daří se to</p> <p>- a samozřejmě každý projekt, každá akce má svého vedoucího jo takže zaměstnanci ať už je to vyloženě pracovní smlouvu neb DPČ (<i>dohoda o pracovní činnosti poznámka</i>), a nebo je vedoucí nějakého projektu (...)jo tak toto je jádro a vykračuju směrem ke kostelu a k dospělým dobrovolníkům</p> <p>- To, na mě asi není, to je na Petrovi, a na těch vyšších. Oni to stanoví. Je to heslo na ten rok a my se podle toho řídíme. To si určí salesiáni. My jsme spíše ti zprostředkovatelé.</p>	<p>ZLN1</p> <p>ZLN1</p> <p>ZLN3</p>
E3 - inspirace Donem Boskem, odvolávání se spiritualitu	<p>- Potom odpověď na potřeby klientů našich, ve světle salesiánského poslání. To je druhý velký cíl</p> <p>- To jsou ty hlavní cíle, co měl Don Bosco, z toho vycházíme. Měl cíl, aby děti vychovával v křesťanském duchu, aby měly střechu nad hlavou, aby si měly kde hrát</p> <p>- z našeho charismatu k čemu jsme tady my, co můžeme my, k čemu jsme poslaný my a z potřeb těch konkrétních lidí, kteří sem přicházej</p> <p>- po vzoru Dona Boska, jak se seznamuje s jeho dílem, jak on ty děti vedl, myslím, si že to vychází z toho, to už je to určení.</p> <p>- Ale myslím si, že ta základní myšlenka dávat, těm co to potřebují, tu lásku v uvozovkách jakoby, tím, že jim chceme pomáhat, máme o ně zájem, tak tady tohle zůstane a doufám, že zůstává dál v tom, co Don Bosco začal.</p>	<p>KOB1</p> <p>TEP3</p> <p>PLZ1</p> <p>PLZ2</p> <p>ZLN2</p>
E4 - plánování	<p>- nějaké 3 max. 4 nějaké reálné cíle celoroční, aby jich nebylo moc a aby byly opravdu reálné. Cíle, které se dají měřit a které úzce korespondují jednak s potřebou klientů a jednak se salesiánským posláním střediska v Kobylicích. Z toho vychází roční plán sociálně výchovný, nebo výchovně pastorační plán, který vždy v polovině roku reflektujeme, jak se nám to podařilo</p> <p>- Cíle určujeme podle potřeb ml lidí, to je na 1 místě. Pracovníci přicházejí s nějakou zkušeností z celoroční zkušenosti, že klienty by potřebovali v následujícím roce to a ono. Potom druhou věcí jsou výzkumy. Probíhají různé výzkumy, dotazníky. Jsou zde studenti, kteří dělají zde různé šetření, a díky tomu se dovídáme o potřebách. Ve středisku máme Knihu přání a stížností, ve které mladí lidé mohou psát, které věci by rádi. To je taková mozaika, která nám na konci roku ukazuje na cíle, které vychází z dimenze potřeby klient</p> <p>- Druhá je dimenze salesiánů. My před tím, než se plánuje ve středisku, se plánuje v komunitě. Tam přicházejí podněty, kde se projeví, v čem se my salesiáni chceme pohybovat a k čemu se chceme zaměřit v tomto roce.</p> <p>- Cíle jsou, cíle se vyhodnocují nebo stanovují především podle cílové skupiny, což každé rok se jako mění</p> <p>- ten obecný cíl je nadčasový a pak už je důležité jenom najít ten způsob jak ho realizovat v tom konkrétním okamžiku s tou</p>	<p>KOB1</p> <p>KOB1</p> <p>KOB1</p> <p>KOB2</p> <p>TEP1</p>

	<p>konkrétní skupinou dětí a mládeže, nebo dětí nebo mládeže a nebo i těch dobrovolníků, aby získali to, co potřebují, ať je to pro život a nebo pro tu práci s těmi, kteří sem přicházejí,</p> <p>- Takže dlouhodobý cíl, takový najít prostě nějaký prostory, a to vyplynulo prostě ze života, prostě z toho, že ty děti nám tam chodí a něco dělají a najednou jim prostě bylo patnáct a přestalo je to tam bavit chodit a už jenom někdy někdo přišel, když měl nějaký průšvih a (-) nebylo možní s nima pracovat dál</p> <p>- Tak jako třeba z nějaké analýzy situace, (nesrozumitelné) vůbec jaké tady děti mám, co v týchle zóně potřebujou, nebo co potřebuje tahle ta lokalita.</p> <p>- ty cíle vycházejí z toho, s čím přijde komunita, místních salesiánek a my to potom se to dozvíme, nebo se to dovíme na nějakém setkání vedoucích</p>	<p>TEP1</p> <p>PLZ1</p> <p>PLZ3</p>
--	--	-------------------------------------

Příloha III. fotografie dokumentující kategorii E5 – Specifická organizace prostoru a výzdoba středisek

Salesiánské středisko Štěpána Trochty – dům dětí a mládeže, Teplice

Pracovník střediska na strategickém místě u vchodu do střediska.

Salesiánské středisko Štěpána Trochty – dům dětí a mládeže, Teplice

Pracovnice střediska na strategickém místě v baru střediska.

Salesiánské středisko mládeže o.p.s., Praha- Kobylisy

Výzdoba a vybavení oratoře.

Salesiánský klub mládeže Zlín

Vnitřní prostor klubu.

Salesiánské hnutí mládeže Klub – Plzeň

Výzdoba oratoře

Salesiánské hnutí mládeže Klub - Plzeň

Detail výzdoby
na chodbě klubu.

Salesiánské hnutí mládeže Klub – Plzeň

Výzdoba v klubu spojená s celoroční aktivitou.

Salesiánské hnutí mládeže Klub – Plzeň

Výzdoba keramické dílny.

